

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **S. L.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 17.12.2015, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou ze dne 24.2.2016 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.9.2015, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobkyně uvedla, že její zdravotní stav není dobrý, pracovala, dokud to šlo. Zdravotně je dost omezována, nemůže nosit podpatky, jezdit na kole, musí si hlídat každý prudký pohyb, má potíže s páteří, mívá silné bolesti, zaměstnavatel přitom požaduje zdravotně způsobilého zaměstnance, což ona už nikdy nebude.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Zdůraznila, že podle posudku okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 13.8.2015 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 15 %. V řízení o námitkách bylo toto skutkové zjištění změněno v tom smyslu, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 20.1.2015. Podle lékařského posudku ze

dne 23.11.2015 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XVI., oddíl F, pol. 1.c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu II. stupně, což však samo o sobě ještě neznamená, že nárok na invalidní důchod vznikl. Žalobkyně totiž nesplnila podmínku získání potřebné doby pojištění. Podle § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let, 5 roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku plné invalidity. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že pro nárok na invalidní důchod musí být současně splněny dvě zásadní podmínky, a to vznik invalidity a získání potřebné doby. Žalobkyně se stala invalidní dne 20.1.2015. Desetileté období před tímto datem představuje dobu od 20.1.2005 do 19.1.2015. V tomto desetiletém období získala žalobkyně pouze 720 dnů pojištění, tj. pouze 1 rok a 355 dnů pojištění, nikoliv potřebných 5 roků pojištění. Zákon o důchodovém pojištění v § 40 odst. 2 stanoví alternativní podmínku potřebné doby pojištění, podle níž v případě, že u občana staršího 38 let, který ke dni vzniku invalidity nesplnil podmínku získání 5 let pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity, je postačující, pokud v posledních 20 letech před vznikem invalidity získat alespoň 10 let zaměstnání a tato podmínka platí pouze k datu vzniku invalidity. V případě žalobkyně však ani s přihlédnutím k alternativní podmínce není splněna podmínka potřebné doby pojištění, neboť v posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. v období od 20.1.1995 do 19.1.2015 získala žalobkyně 2.112 dnů, tedy pouze 5 roků a 287 dnů pojištění. Proti rozsahu zhodnocené doby pojištění žalobkyně nevznesla jedinou námitku. Žalovaná uzavřela, že důvodem nepřiznání invalidního důchodu žalobkyně tak není nedostatečné posouzení jejího zdravotního stavu, jak se žalobkyně mylně domnívá, nýbrž skutečnost, že žalobkyně nesplnila druhou zákonem požadovanou podmínku získání potřebné doby pojištění.

Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů rozhodl bez nařízení jednání. Žalobkyně se na výzvu soudu, aby ve stanovené lhůtě sdělila, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, nevyjádřila. Žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.9.2015 č. j. X byla žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítnuta pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se závěrem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 15 %. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 17.12.2015, č. j. X, přičemž vycházela z posudku o invaliditě posuzujícího lékaře České správy sociálního zabezpečení v Ostravě MUDr. P. K. ze dne 23.11.2015, podle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XI., oddíl F, pol. 1.c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je steatohepatopatie v.s. TN etiologie

Child - Pugh A a anemie makrocytární s nižší hladinou kyseliny listové v. s. sekundární. Jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Den vzniku invalidity 20.1.2015. Žalovaná dále vycházela z osobního listu důchodového pojištění, z něhož plyne, že v období od 20.1.2005 do 19.1.2015, tj. v posledních 10 letech před vznikem invalidity, získala žalobkyně pouze 1 rok a 355 dnů pojištění. V druhém rozhodném období (získání 10 roků potřebné doby pojištění z období posledních 20 roků před vznikem invalidity), tj. v době od 20.1.1995 do 19.1.2015 získala žalobkyně pouze 5 roků a 287 dnů pojištění. Žalovaná uvedla, že jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti žalobkyně 60 %, je tak splněna zdravotní podmínka pro vznik invalidity II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Nadále však není splněna podmínka získání potřebné doby pojištění v tzv. rozhodném období před vznikem invalidity, tj. získání alespoň 5 roků doby pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity nebo 10 roků doby pojištění v posledních 20 letech před vznikem invalidity. Žalobkyně potřebnou dobu pojištění dle zákonných ustanovení nezískala, a proto žalovaná považovala námitky žalobkyně za nedůvodné.

Z osobního listu důchodového pojištění žalobkyně plyne, že v období od 20.1.2005 do 19.1.2015 získala žalobkyně dobu pojištění v rozsahu 720 dnů, tj. 1 rok a 355 dnů pojištění a v období od 20.1.1995 do 19.1.2015 získala žalobkyně 2.112 dnů pojištění, což je 5 roků a 287 dnů.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 téhož zákona, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně.

Podle § 40 odst. 1 písm. f) téhož zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let, 5 roků.

Podle ust. § 40 odst. 2 téhož zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24

let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem schopnosti o 60 %, když lékařem v námitkovém řízení byl stanoven pokles pracovní schopnosti a datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 20.1.2015. Jiné datum vzniku invalidity žalobkyně ani nenamítala. Krajský soud dále odkazem na výše citovaná zákonná ustanovení konstatuje, že zákonnou podmínkou nároku na invalidní důchod není toliko zdravotní stav pojištěnce, ale také podmínka získání potřebné doby pojištění v rozhodném období před vznikem invalidity, jak je stanoveno v § 38 zákona o důchodovém pojištění. Podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění výše citovaného, jelikož ke dni vzniku invalidity 20.1.2015 byla žalobkyně starší 28 let, činí potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění, 5 let. Tato doba pojištění se zjišťuje podle § 40 odst. 2 věty první zákona o důchodovém pojištění za posledních 10 let před vznikem invalidity, přičemž v uvedeném období, tj. od 20.1.2005 do 19.1.2015 získala žalobkyně dobu pojištění toliko v rozsahu 1 roku a 355 dnů pojištění. Z ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění dále vyplývá, že u pojištěnce staršího 38 let, jako tomu je v případě žalobkyně, se považuje podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod za splněnou, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity. Potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků. Ani tuto podmínku potřebné doby pojištění žalobkyně nesplňuje, neboť v rozhodném období posledních 20 let před vznikem invalidity, tj. v období od 20.1.1995 do 19.1.2015 získala pouze 5 roků a 287 dnů pojištění. Co se týče rozsahu zhodnocené doby pojištění, žalobkyně nic nenamítala.

Krajský soud uzavírá s ohledem na výše uvedené, že i přesto, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a její pracovní schopnost poklesla v míře zakládající invaliditu II. stupně, nemohla žalovaná žádosti žalobkyně o invalidní důchod vyhovět, protože žalobkyně nesplňuje zákonnou podmínku potřebné doby pojištění před vznikem invalidity.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci nebyla úspěšná a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25.5.2016

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**